

Tereza Heřmanová:

Historie kůru farního kostela sv. Martina v Třebíči

Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta a Collegium Marianum - Týnská vyšší odborná škola, Praha 2006.

45 stran + 16 stran katalogu + 12 příloh + 7 stran partitur a 35 stran faksimilí

Posudek vedoucího práce

Tomáš Slavický, v Praze 16. 5. 2006

Jak už vyplývá z názvu, předkládaná práce si klade za cíl shrnout historii chrámové hudby v Třebíči, soustředěné zejména kolem kůru farního kostela sv. Martina. Toto téma je z hlediska hudebně historické topografie mimořádně zajímavé – Třebíč je místem, kde má pěstování chrámové hudby doloženou staletou kontinuitu (nejstarší stanovy literátského bratrstva na Moravě pocházejí právě z Třebíče) i pozoruhodný rozvoj v 19. a 20. století, zdokumentovaný zachovanou hudební sbírkou, dosud úplně odborně nezpracovanou.

Starší hudební dějiny Třebíče byly již důkladně zpracovány hudebním historikem Otmarem Urbanem, z něhož zjištění vychází většina přehledových kapitol (tuto skutečnost, uvedenou v úvodním poděkování, by však bylo dobré znovu okomentovat v textu práce). Navázáním na vyčerpávající souhrnnou práci je také vysvětlen poměrně krátký seznam literatury. Tato část práce sice nepřináší žádná původní hudebně historická zjištění, nicméně představuje dobře zpracovaný a redakčně jednotný historický přehled uměleckohistorického vývoje města, kostela, kůru a varhan – aktualizovaný a obohacený o objektivní pohled na novější dějiny. Publikuje některé dosud nezveřejněné materiály (smlouvy s varhanáři). Je příkladem solidně zpracované malé regionální monografie, která shrnuje a aktualizuje přehled dějin města, kostela a kůru. Její předností je s nadhledem podaný přehled nedávných dějin a současného stavu – zejména přehled historie třebíčských chrámových sborů ve 20. století. Tato část práce představuje původní výzkum nemalé dokumentační hodnoty. Pro jeho zpracování bylo třeba použít různé typy pramenů, včetně rozhovorů s pamětníky.

Jádrem práce je katalog hudební sbírky, která je klíčovým pramenem k dějinám chrámové hudby v Třebíči. Je třeba zmínit, že otázka předchozích katalogizací obsahuje řadu neznámých, a předchozí soupis sbírky pořizený Janem Trojanem již nebyl na místě nalezen. Předložený katalog zachovává systém signatur vytvořený při uspořádání sbírky Jana Trojanem (1946). I když se jedná o základní soupis, který pro svůj velký rozsah materiálu nutně nechává řadu otázek otevřených, jde o pracovní výkon, který přesahuje pouhý záchranně dokumentační soupis.

Jako ukázka domácí skladatelské tvorby je přiložena spartace skladby domácího autora Jindřicha Strniště *Alma Redemptoris Mater*. Dochovaný

pramen zprostředkovává vhléd do dlouholetého praktického provozování skladby: obsahuje kromě autografu (1839) též několik sad partů, které zaznamenávají různé instrumentace, realizovaný varhanní part i různé verze sólového partu (viz str. 33). Následná analýza se nevyhýbá ani kritickému stylovému zhodnocení a charakteristice harmonických i deklamačních nedůsledností (s. 35). Ačkoliv skladba samotná zřejmě odpovídá dobovému průměru (přesnější zařazení by bylo možné až po určitějším obraze o dobové tvorbě v česko-rakouském prostoru), volba je opodstatněná mimořádnou dokumentační hodnotou pramene. Druhá spartovaná skladba (anonym, *Ave Maria*) působí dojmem přetextované skladby, jak nasvědčuje neustálý nesoulad mezi deklamační homofonní sazbou a velmi odlišně deklamujícím textem.

Celkově se práce vyznačuje dobrou stylistikou a redakční jednotou, zpracování zvoleného tematu je vyvážené i čtivé. Zejména pro svůj původní výzkum hudebního života v 20. století a katalog hudební sbírky by měla být citována v každé práci, která se v budoucnu bude zabývat hudbou v Třebíči. Je škoda několika zbytečných chyb vyloženě redakčního typu, které nedovolují hodnotit práci jako výbornou: obsah, který se rozchází s názvy kapitol, drobný nepořádek ve formě citací (s. 9, 13), nedopracované číslování stránek, které čtenáři znepřehledňuje orientaci (různé systémy číslování příloh, důležité přehledy 13 a 14 na nečíslovaných stranách). Práci přesto považuji za velmi zdařilou a přínosnou, hodnotím ji jako **velmi dobrou a doporučuji k obhajobě**.

V Praze, dne 17. 5. 2006
